

O oculi amoris mei quondam Lemira, qui vosculpist? dura
nus, et alpina fuit ita milite manu: Cui nō ducubar
ad ultimū hoc officiu? clarifice ego anatas itay faciles,
et furtū hoc dipice! Occultamini o cara Lemira, o cla-
re stellula! sed tunc, hoc deprecor, tunc rufa aperte,
quod ego noritura d' vita nec vespere gethinabo. Tunc vō
aud. hunc: quid itay quippe patabis, quo militis fortia, aut fili
omni coevara amigeras, aut portas incassans dentem, illo de-
nentis more sic exclaimabas: o fili, ubi es, fili mi! audire
filij mei manus dicite ubi dulces interfecti expirat? reddite quid
prius mei amplectib⁹ o soci⁹ si viseris tibi corporis reliquias,
et ne ignorebis, frons ē eburnea, surt usque humana, curum ca-
pili, in labiis Hyblea quondam mūificarens apes, in illis
etiam osculorū riveniētib⁹ vestigia, et amore mei ad huc ar-
ca expinax errantes filii mei non gerberis. Hic erant
audi orbatorū parentum lucis: quid enī illo nō feciſtis, qua-
rum dolor propri⁹ erat, in ipso Corbatib⁹ nonia ingenitice
re fiderens, quale nō spectaculu quippe patabis, quasq;
confusione tot inter cibatib⁹, tot genitiq; infantiu vagitib⁹,
nra fleb⁹, freniti milib⁹, gladiorū stridore inter se coh-
identib⁹ mīcēbantur, illa ope implorabas, iste occidere iuber-
bas, hic: ad arna, ibi ad mortes, ita filij morte querebas
iesa furta, hoc laniata, nub⁹ angul⁹ facerib⁹ carebas, et
dantis longo ingertib⁹, ut ille audierit Propheta, ante tollib⁹
cula cuī cantaret: Vop⁹ in Rana audita ē, laetus plo-
ras filios suos: interi⁹ in victricē illo animo p̄fros
transfident trinacchos, nondū pugnare poterant, et in